

ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදී සුනිල් සරත් පෙරේරා මෙල්බර්න්

ගීත රචකයකු වීමේ අභිලාෂය බොහෝ දෙනෙකු තුළ පවතින්නකි. ගීත රචකයකු වීම එතරම් අපහසු අත්‍යය සියලු ගීතකර්තෘ කාරුවන් මෙන්ම ගීත රචකයාද සහජ වාසනා ගුණ ඇත්තෙකි. ඉගැන්වීමෙන්ද, විමර්ශීමෙන්ද අත්‍යයයෙන්ද ඒ ගුණය තියුණු වෙයි. ගීතය ශ්‍රවණ හෝවර කලාවක් මෙන්ම සාහිත්‍යයකක්ද වෙයි. මෙම දෙකටම ගැනම සැලකිලිමත්වීමේදී එහි තිබිය යුතු වෙනසක් දක්නට හැකිය. මෙයට හේතුව වන්නේ ප්‍රසාද ගුණය හා සුබෝධිතාවයයි යම් ප්‍රබන්ධයක් අපත්තනුම එසැණ අවබෝධ වේ නම් ඒ ප්‍රසාද ගුණයෙන් යුක්ත වුවකි. "ප්‍රසාද" යන්නෙහි අර්ථය "පැහැදිලි" යනුයි. ගීතය අර්ථය නිරාකුලව ඉදිරිපත් කිරීමේදී එය සුබෝධ කළ යුතුවෙයි.

ගීත රචකයකු වීමට උත්සුකව දක්වන යම් කෙනෙක් වේද ඔහු පළමුව විමසිලිමත් විය යුත්තේ වින්දන මූලය හා රසාස්ථානය කෙරෙහිය. පූර්ව වින්දනයකින් තොරව ගීතයක් කිරීමාණය කළ නොහැකිය. වින්දනයට මුලිකව අද්දැකීම අතිශය

පුද්ගල බද්ද එකක් විය හැකිය. එසේම අප ගීතයක් ඇසීමෙන් හෝ මිසුරු සංගීතාංගයකට සටන් දීමෙන් උපන් පලයක් විය හැකිය.

වින්දන මූලයකින් ලබන රසය අත්‍යයන්ට ප්‍රදානය කිරීමේදී ඉර ගීත රචකයා උපයෝගී කර ගන්නා

ගීත පද රචනයට මග පෙන්වීමක්

පද රචනයට අදාල ශබ්ද උදාහරණයකට ගලා එන්නකි. එය ගීත රචකයාගේ වින්දනාලියේ සංගීතය වශයෙන්ද නම් කළ හැකිය. එය කොතේ සිටදෝ පැමිණා උචිත පරිදි සුදුසු තැන පද්‍යවි වන්නකි. කුමාරතුංග මහතා මෙම කරුණ හේ අයුරින් ප්‍රකාශ කොට ඇත. අභිමත අර්ථයක් පැවසීමට යෝග්‍ය ශබ්දය සිතට නො නැගෙන්නම් රචනය කළ නොහැක්කේය.

ශබ්ද සුදුසු වශයෙන් සුදුසු තනහි පිටිවෙලට යෙදී

කියමන්වලට සවිනදී මහස අවුල් කරගන්නවාට වඩා පොරවිසු පරිනත ගීත රචකයින්ගේ පද රචනා හා යෙදුම් සාධාරණව කියවීමෙන් නොනොන් උල්ලභනය කිරීමෙන් ඔවුන් යොදන පද ද ඔවුන් ඒ පද ගලපන සැටිද දැනගත හැකිය. මුහුණ කුමාරතුංග, ශ්‍රී වන්දරත්න මානවසිංහ, අරුසෙන් අනුමුදු, මහනම්සේකර, මඩවල එස් රත්නාකර අපටද පූර්වදැරණයක් වුවහේත් රචන මෙහිදී අවාධානයට පාත්‍රකරමිනි.

ගේය පදද ගාය පදද ?

ගීතය නැමැති කලාංගය නැදීමට ගේය පද හා ගේය ගාථය යන්නක් වනරට දැමීමේ වෙසෙති උත්සාහයක් මෑතක සිට දක්නට ඇත.

ගීතය යනුවෙන් වර්ධනය වූ කලාංගය නිදහසේ වර්ධනය වීම වැලකවීමට බලපාන අමනෝඥ ක්‍රියාවක් ලෙස ගේය පද ගේය ගාථය විකාරය කෙරෙහිවිය හැකිය. ගීපද බැඳීම - ගී පද මාලා - ගී පද රචනය වැනි නාමයන් ඇති අර්ථපූර්ණ කාර්ය ලෙස කොට නොඑසේනම්, අව ප්‍රමාණ කොට යැදීමකි. ගීත විකාරයේදී මෙන්ම අධ්‍යාපනයේදී හානා භාවිතය - සාකච්ඡා රූප භාවිතය, අද්දැකීම් ආදී අංශ කෙරෙහි වෙසෙති අවධානයක් යොමු කළ යුතුව ඇත. ගේය පද - ගේය කාව්‍ය විවරණයේදී මේ අංශ සම්පූර්ණයෙන් අමතක නර දමා ඇති බවක් පැහැදිලි වේ.

"ගේය පද" හා ගේය කාව්‍ය යන යෙදුම් සුදුසුදැයි එක් ප්‍රේෂකයෙකුට බොරුල්ලේ ප්‍රචී තියරුසේ පැවති සභාවකදී මහාචාර්ය විමල් දිසානායක මහතාගේ ප්‍රේෂනයේ අවසානයේ ප්‍රශ්න කළේය. මෙහිදී විමල් දිසානායක මහතාද මෙම යෙදුම්වල අවශ්‍ය ව්‍යාකූලත්වය ඇති කරන යෙදුම් බවට ප්‍රකාශ කළේය. මෙම වේදිකාවට නොබැඳුණ ගුණාණ අමරසේකර මහතා එය සමවිචලයට නැපතය කළේ ගාය පද යන්න තමා අයා ඇතිමුත්

ගේය පද යන්නක් තමා අයා නොමැති බව මගත් හඬගා පවසමිනි.

ගීතදී සිංදුවලට පද යෙදීම ගැන එක්ග්‍රහණය වැඩිවීමට පාත්‍ර වූයේ එක් කෘතීම ලෙස රචන පුරුද්දමින් වචන වැළැක්වීමටත් කරුණ ක්‍රියාවක් ලෙස හදුන්වමිනි. ගේය පද අනුව වචන විරුද්ධම අනුබලේදී මොට සාන දෙයක් ලෙස පෙනියයි. මෙය අනෙකුත්, කෘතීම වූත් සම්බාධක පැනවීමක් සේ සැලකිය හැකිය.

ඉර වින්දනය සතු කාර්යය සංකීර්ණ සංකල්ප හා සංකීර්ණ සරල ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමයි. අනෙක අරුතට සරල සංකල්ප හා සංකීර්ණ සංකීර්ණ ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට වැයම් කරන්නේ බොහෝ දුරට ගැඹුරු වින්දන කේතයෙන් තොර වූ අයයි.

මුහුණ කුමාරතුංග, අරසෙන් අනුමුදු, මහනම් සේකර, ශ්‍රී වන්දරත්න මානවසිංහ, මඩවල එස් රත්නාකර, මහාචාර්ය එදිරිවීර සරත්චන්ද්‍ර වැනි ඇසුරින් හැර ඇති ගීත රචකයන් මෙන්ම මෙහිදී ගීතය යන පදයට වචනාත අලුත.

"ගේය පද" සිතේ තබාගෙන ගී ලියන්නට යෑම ගීතය අර්ථ කාව්‍යයක් වීමට බාධා පමුණුවයි.

අලුතෙන් සම්ප්‍රදායක් බිහි කොට එයට හමක් දැමීමට යෑමේ අර්ථයක් තිබිය හැකිය. සම්ප්‍රදායයේ පවතින දෙයකට අලුත් හමක් දැමීමට යෑම ප්‍රශ්න ගණනාවක්ම මතු කරන්නකි.

ඇතැමෙක් මගත් ආකාරයකින් "ගේය පද" "ගේය කාව්‍ය" වනරට දැමීමට ගිහස්සන සුඵ උත්සාහයක් යොදයි. අපට ලැබී රචන පද්‍යකාරී සම්ප්‍රදායක් ඇත. සිහිරි ගී සුරයේ සිට පවතින මෙම පද්‍ය ගායනා කළ හැකිය.

"ගේය පද" වැදී ජනප්‍රිය වන අමුතු පදයක් නොවුනි. අභිමත අර්ථයක් පැවසීමට යෝග්‍ය ශබ්දය ඔවුන්ගේ සීමාවන් පැවති පහත සඳහන් වැදී කවියෙන් එය පැහැදිලි වෙයි.

ඒ අමුම් ඒ දෙයියෝ - ඒ අමුම් ඒ දෙයියෝ

ඉර පොප්පා පට ඇරලා හද පොප්පා පට ඇරලා උස්මිලල බල බලා මිටිමිලල බල බලා යමු හැනි යමු කැකලා කැකලා ඊදිදිදේ බල බලා යමු හැනි .....

වැදී ජනප්‍රිය ගේය පද ඉතාත්වුවෝ කවරුනුද ?

ප්‍රේමදාස රොඩ්රිගෝ

බහිෂ්ත තෙල් භාවිතයට පෙර අපේ පැරණියන් අදුර දුරු ලකු පිහිටත්, සුපසන් ආලෝකයන් සිය ගිවිහන තබාගැනීමටත් ශාක තෙල් යොදා ගත්තේය. රජ මැදුරේ සිට ඉපිත්, මානා පිදුරු සෙවිලි කළ පැල්පත දක්වාම මෙම ශාක තෙල් මිනිස් දැල්වෙන පහත් ඵලයෙන් ඔවුහු රාත්‍රිය පහත් කළහ. එමඟින් නොව පොල් තෙල් භාවිතයට පෙර ආහාර පිසීමටද මෙම අහනා ශාක තෙල් සංයුතිය භාවිත කළේය.

මී, හා, දොඹ, කීන, කොට්ටම්බා, කරද, ගිණුල්, නොලොල්, කොහොඹ, මඩාල් කොකුන්, එදිරු, මෙම තෙල් ශාක වර්ග එදා ජන විචිතයේදී ඵලීය ලබාදීමට අතිමහත් ලෙස උපකාරී විය. මේවායේ හෙයි, කරල් අතිතයේ තෙල් හිෂ්පාදනයට උපකාරී වූ අතර හිවෙස් ඵලීය කිරීමට පමණක් නොව රාත්‍රී කාලයේ මහත් බිමන් යෑමට අවශ්‍ය පන්දම් සඳහා ද යොදා ගත්තේය. එපමණක් නොව විවිධාකාර රෝග විධානව සමනය කිරීමටත් මෙම තෙල් වර්ග ඔවුන්ට පිහිට විය.

රජ මැදුරට පවා තෙල් සපයා දෙන නිලධාරී මණ්ඩලයක් සිටි බව සඳහන්ය. එම නිසා තෙල් සිදුගැනීමේ ක්‍රියාවලිය ගෘහස්ථ නිවසක මෙන්ම අනන්‍යය සේවාවක් විය. තෙල් සිදුගැනීමේ කාර්යය කුම කීපයකට කළ බව පෙනේ.

එක් ක්‍රමයක් වූයේ තෙල් අධිංගු ඇටය තලා කටුව බැහැර කොට අවිච් ලා වේලා ගෙන වංගෙහියට දමා කොටා වණ්ඩුවේ නම්බා ගැනීමයි. මේ සඳහා කිතුල් ගහසු හා වේරිල් වලින් සාදනු ලැබූ තෙල්

කිරිලක තෙල් ශාක

පැසක්පි භාවිත කරයි. අතින් කුමය එසේ තම්බාගත් මිද කුඩු කොට තෙල් මිරිකී එන ලෙස දැවයෙන් හෝ පාෂාණයෙන් වූ බරක් දමා තෙල්විමය. එසේ තබන බර "තෙලියක" නම්. මෙසේ පොරා සාදා ගන්නා තෙල් පමණක් නොව ඒවායේ ඉතිරි වූ කොටසද ඉටි ලෙස පහත් දැල්වීමට යොදා ගනියි. උදාහරණයක් ලෙස කැකුණ ඉටි හා මී ඉටි බොහෝ විට දීප්තිමත් ආලෝකයක් ලබා දෙන බව ගැමියෝ විශ්වාස කළහ.

අපේ රටේ තෙල් ලබාදුන් ශාක අතර කැකුණ ගස තෙලින් සරාසාර වූ වාක්ෂකයි. වනනව මෙන්ම

ගෙවතුටලද එදා කැකුණ බහුලව වැවී තිබුනි. කැකුණ වර්ග දෙවර්ගයක් ඇත.

එනම් තෙල් කැකුණ (ALEURITES TRILOBA) සහ රට කැකුණ (ANARIUM COMMUN) යන දෙවර්ගයයි.

තෙල් කැකුණ ඇටය තෙලින් පිරී පවතී. මේවා එල දරන්නේ එක කාලයකටය. එවිට කැකුණ ඇට අනුලා තෙල් සිදීම කරනු ලබයි. කැකුණ තෙල් නොව සහනයක් ලබාදෙන ගුණයක් ඇති බව එදා විශ්වාසය විය. පොකුරු වශයෙන් හෙයි

හට ගන්නා රට කැකුණ ලොවමෙහිදී ගමන් ඉංග්‍රීසින් අතර ව්‍යවහාර වේ. මෙහි විශේෂය වන්නේ ආමන්ඩි රැසකි මෙහි පොත්ත මෙන්ම ඇරදු තෙල් සිදු ගැනීමට මෙන්ම ආහාර පිස ගැනීමටද යොදාගත හැකි වීමයි.

නිකුල් දුර්ලභ ශාකයකි. හිප් බිම ඉන්දියාව වුවත් මෙහි ඇට තෙල් සිදුගැනීමට ඉතා යෝග්‍ය ය. නිකුල් (AMOORA ROHITUKA) තෙල් ඖෂධ සඳහා ද යොදාගනු ලැබේ.

නොලොල් * වර්ග දෙකකි (TRICHADENIA ZEYLOXICA) ඒ කින්න නොලොල් හා නොලොල් යනුවෙනි. මෙහි පත්‍ර විශේෂය. පහතරට නොත් කලාපයේ සැරළට වැඩෙන අතර මෙහි තෙල් පහත් දැල්වීමට අහිතයේ යොදාගනු ලැබිය.

ලොකාවේ ජාතික වාක්ෂය ලෙස සම්මානයෙන් පුද ලද හා ගස ඉතා සෙමින් වැඩෙන එහෙත් එහි ඇට තෙල් බහුල බව අහිතයේ සිට පහළ කරන්නකි. රත්ත වර්ණ හා දැල්ල, සුන්බට්ටන් සේවන වර්ණ මහනර පුෂ්පය හිසා හා ගස පිරි ප්‍රසිද්ධියක් ලබා ඇත

ජන සාහිත්‍යයේ දී හා මෙල් හැඞරුව, ලස්සන නිරන්තරයෙන් කියවෙයි.

හා (MESUA FERREA MESUA NAGASERIUUM) යන්නෙහි අර්ථය පාර්ශුද්ධි බවයි. හා හෙයිස හෝලාකාර වේ. පර්ණත නන්ත්වයට හා හෙයිස පන් වූ විට කෝපි පාටය. මී. මීටර් 03 * 05 ක් පමණ සහනයකි. එහි දුමුරු

35 වන පිටට